

„Аль ми стоить пиле соколо'о?“
Уще пилé не ми насменало,
Начасъ пиле въ skutъ му долетало. —
„Ай дайте ми книга и дивита.“
Му дадо'е книга и дивита.
Си написа на свой-те другари;
Първи бѣше Плетикоса Павле,
А по него Груица Детенце,
А по него Секула лудечекъ,
А по него Гюро пѣяница —
„Како знайте въ дворѣ да сѣ найте,*)
Оти дойде Мирче помалечекъ,
Душа берить и ке да си умрить.“
И отиде пиле соколо'о;
Какъ имъ каза, така коньѣ явнеѣ,
Претъ пиле сѣ во дворѣ найдо'е.
Яле, пиле три дни и три ноке.
И говоритъ Мирче помалечекъ:
„Айви вѣе вѣрни побратими!
Живи братство що сме го имале,
Ке ве пуца сѣ мое мило брате,
Ке ве пуца у краля Латинина;
Ти го канилъ чесна кумашина,
Да му венчатъ 'уба'а не'ѣста,
Да му кършатъ она мъшко дете,
Ак' не пойдить вамо ке ни до'птъ,
Ке ни пленить стока богатѣа,
Ке ни пленить моя мила сна'а,
Да ѣхъ носить за млада робина.
Я не жалямъ стока, що имаме,
Туку жалямъ моя мила сна'а;
От' сумъ лежалъ за деветъ години,
Таа менѣ изметъ ми сторила;
Тукъ да ойте **) у краля Латинина,
Дане брата краля го загубить;
И юнаство ваше пострамотите.“
Си явне'е свои бързи коня,
Отидо'е у краля Латинина.

*) Найте - найдите. **) Ойте - пойдите.